

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 462/2023
31.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Воларевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици ЗК.722/22 од 22.11.2022. године и Вишег суда у Суботици 5Кж1 13/23 од 24.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Воларевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици ЗК.722/22 од 22.11.2022. године и Вишег суда у Суботици 5Кж1 13/23 од 24.02.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици ЗК.722/22 од 22.11.2022. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела самовлашће из члана 330. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца која се неће извршити уколико окривљени за време проверавања од 1 (једне) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџета суда плати на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а под претњом извршења. Оштећена Електродистрибуција Србије ДОО Београд, Електродистрибуција Суботица је са својим имовинскоправним захтевом упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Суботици 5Кж1 13/23 од 24.02.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Воларевића и потврђена је пресуда Основног суда у Суботици ЗК.722/22 од 22.11.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Воларевић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 2), члана 439. тачка 2) и 3), члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева (члан 487. став 1. тачка 2. и 3. ЗКП).

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да се правноснажна осуђујућа пресуда заснива на незаконитом доказу и то на службеној белешци полиције од дана 24.08.2021. године када је у својству грађанина саслушан ББ, а која службена белешка је морала бити издвојена из списка предмета.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из списка предмета, као и из побијаних правноснажних пресуда, јасно произилази да суд у конкретном случају није у доказном поступку извео као доказ службену белешку МУП-а РС ПУ Суботица ОКП број 526/21 од 24.08.2021. године о обавештењу примљеном од грађанина ББ, те да на њој није засновао побијану правноснажну осуђујућу пресуду, већ да је као доказ извео исказ ББ који је дао у својству сведока на записнику сачињеном пред Основним јавним тужиоцем у Суботици дана 21.04.2022. године под бројем КТ.1284/21, а у који исказ је суд извршио увид на главном претресу одржаном дана 22.11.2022. године и између осталих доказа и на том доказу засновао побијану правноснажну пресуду, а који исказ и по начину прибављања и по својој садржини представља законити доказ на којем се пресуда може заснивати.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, истицањем да је изрека пресуде противречна сама себи, да су разлози пресуде противречни изреци, те да у пресуди нису наведени разлози о чињеницама које су предмет доказивања, а и они разлози који су наведени су потпуно нејасни и у знатној мери противречни, као и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника. Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 440. ЗКП, истицањем да суд није правилно и потпуно утврдио чињенично стање, обзиром да није на несумњив начин утврдио да је окривљени извршио предметно кривично дело јер из писане документације која се налази у списима предмета произилази да је окривљени у спорном временском периоду живео у Београду, а не у Суботици, те се истиче да је суд ради потпуног разјашњења чињеничног стања требало да изведе доказ суочењем окривљеног са сведоцима, као и да испита у својству сведока ВВ и ГГ који су сачинили записнике о неовлашћеном коришћењу електричне енергије. Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, истицањем да суд није правилно одмерио кривичну санкцију коју је изрекао окривљеном, обзиром да у конкретном случају није на адекватан начин ценио олакшавајуће околности које је нашао на страни окривљеног. Бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче и да је изрека пресуде неразумљива, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП. Бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да је суд у току главног претреса неправилно применио одредбе чланова 506. и 507. став 2. ЗКП везано за позивање лица на главни претрес, те за протек рока од 8 дана од дана достављања позива окривљеном па до дана одржавања главног претреса, као и за одржавање главног претреса у одсутности окривљеног, чиме је окривљеном повређено право на одбрану, а што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне пресуде, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези чланова 506. и 507. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости правноснажне пресуде побија због повреда одредаба члана 438. став 1. тачка 11), члана 438. став 2. тачка 2) и 3), члана 440. и члана 441. став 1. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлоге подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном, цитирајући законски текст истих.

Међутим, имајући у виду да бранилац окривљеног даље у захтеву уопште не образлаже у чему се конкретно састоје повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само одређење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, обзиром да Врховни суд није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Воларевића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези чланова 484. и 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**